Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
Г-Н N. JÄÄSKINEN
представено на 31 март 2011 година[1]

Дело C-190/10

Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)
срещу
Boys Toys SA
и
Administración del Estado

(Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания)

„Марка на Общността — Условия и ред за подаване на заявка — Член 27 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета — Електронно подаване на заявката — Вземане предвид на датата, часа и минутата на подаване на заявката“

I – Въведение

1. С преюдициалното си запитване Tribunal Supremo (Испания) поставя на Съда въпрос, който се отнася до тълкуването на понятието „дата на подаване“ на заявката за марка на Общността. Става въпрос за това да се установи дали с оглед прилагането на член 27 от Регламент (ЕО) № 40/94[2] е допустимо освен датата на подаване на заявката да се вземат предвид и часът, и минутата на представяне, за да може да се претендира приоритет на марката на Общността.

II – Правна уредба

A – *Международно право*

2. Член 4, точка A от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост от 20 март 1883 г.[3] (наричана по-нататък „Парижка конвенция“) предвижда следното:

„(1) Този, който правилно е подал молба за [...] фабрична или търговска марка в една от страните на Съюза, [...] ще се ползва[...] при извършването на подаването в другите страни от правото на приоритет в сроковете, определени по-долу.

1 — Език на оригиналния текст: френски.

2 — Регламент на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1, Специално издание на български език 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146), отменен с Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1), който влиза в сила на 13 април 2009 г. Като се има предвид моментът на настъпване на обстоятелствата по делото в главното производство, настоящото искане за тълкуване се отнася до Регламент № 40/94.

3 — Текстът на Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост от 20 март 1883 г. е достъпен на следния адрес: http://www.wipo.int/treaties/fr/ip/paris/trtdocs_wo020.html.

(2) Признава се за пораждащо право на приоритет всяко подаване, което има значение на правилно национално подаване, по силата на вътрешния закон на всяка държава — членка на Съюза, или по силата на двустранни или многостранни договори, сключени между страните — членки на Съюза.

(3) Под правилно извършено подаване трябва да се разбира всяко подаване, с което може да се установи датата, на която е представена молбата в съответната страна, независимо от по-нататъшната съдба на тази молба“.

3. Съгласно член 4, точка C от Парижката конвенция:

„(1) Сроковете за приоритет, поменати по-горе, ще бъдат […] 6 месеца —за индустриалните рисунки или модели и за фабричните или търговски марки.

(2) Тези срокове почват да текат от датата на подаването на първото искане; денят на подаването не се включва в срока.

(3) Ако последният ден от срока е в неприсъствен ден, по силата на закона, или в ден, когато Бюрото не е отворено, за да приема подаване на молби в страната, където се търси закрилата, срокът се продължава до първия присъствен ден, който следва“.

Б– *Право на Съюза*

4. Член 8 от Регламент № 40/94, озаглавен „Относителни основания за отказ“, гласи:

„1. При възражение на притежателя на по-ранна марка, се отказва регистрация на заявената марка:

а) когато тя е идентична с по-ранната марка и когато стоките или услугите, за които се прилага регистрацията са идентични със стоките и услугите, за които е защитена по-ранната марка;

б) когато поради своята идентичност или сходство с по-ранната марка и поради идентичността или сходството на стоките или услугите, които двете марки обозначават, съществува вероятност от объркване в съзнанието на хората на територията, на която е защитена по-ранната марка; вероятността от объркване включва възможност за свързване с по-ранната марка.

2. За целите на параграф 1 „по-ранни марки“ означават:

а) марки от следните видове, чиято дата на подаване на заявката е по-ранна от тази на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността, като се вземат предвид, когато е уместно, претендираните приоритети, по отношение на тези марки:

i) марки на Общността;

ii) марките, регистрирани в една държава членка или, когато става въпрос за Белгия, Люксембург или Нидерландия, във Ведомството за марките на Бенелюкс;

iii) марките, които са предмет на международна регистрация и които имат действие в дадена държава членка;

б) заявките за марки, посочени в буква а), при условие че бъдат регистрирани;

в) марки, които към датата на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността или, когато е уместно, към датата на претендирания приоритет, по отношение на заявката за регистрация на марка на Общността, са общоизвестни в дадена държава членка съгласно смисъла, в който думата „общоизвестен“ се използва в член 6a от Парижката конвенция. […]“

5. В член 14, параграф 1 от Регламент № 40/94, озаглавен „Допълнително прилагане на националното законодателство относно нарушението“, се предвижда, че действието на марките на Общността се урежда единствено от разпоредбите на посочения регламент.

6. В член 26, параграф 1 от Регламент № 40/94 се посочват условията, на които трябва да отговаря заявката за марка на Общността, сред които са: а) молба за регистрация на марка на Общността; б) информация, която позволява да се идентифицира заявителят; в) списък на стоките и на услугите, за които се иска регистрацията, и г) представянето на марката. В параграф 2 от посочения член се предвижда, че заявката за марка на Общността е основание за плащане на такса за подаване на заявка.

7. Член 27 от Регламент № 40/94, озаглавен „Дата на подаване“, гласи следното:

„Датата на подаване на заявката за марка на Общността е датата, на която документите, които съдържат информацията, определена в член 26, параграф 1, са подадени в Службата от заявителя или, ако заявката е била подадена в централната служба за индустриална собственост на държава членка или в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, при условие че бъде платена таксата за подаване на заявката в срок от един месец, считано от представянето на горепосочените документи“.

8. Съгласно член 29 от същия регламент правото на приоритет се прилага за период от шест месеца, считано от датата на подаване на първата заявка. Всяко подаване, което е еквивалентно на редовно национално подаване по силата на националното законодателство на държавата, в която е било направено или по силата на двустранни или многостранни договорености, се признава като пораждащо право на приоритет. Под редовно национално подаване се разбира всяко подаване, което е достатъчно, за да се установи датата, на която е била подадена заявката, какъвто и да е резултатът от тази заявка.

9. Член 32 от Регламент № 40/94 предвижда, че заявката за марка на Общността, на която е била дадена дата на подаване, има в държавите членки значение на редовно национално подаване, като се отчита, когато са налице условията за това, правото на приоритет, което се иска чрез заявката за марка на Общността.

10. Член 97 от Регламент № 40/94, озаглавен „Приложимо право“, гласи:

„1. Съдилищата за марките на Общността прилагат разпоредбите на настоящия регламент.

2. За всички въпроси, които не попадат в приложното поле на настоящия регламент, съдът за марките на Общността прилага своето национално законодателство, включително своето международно частно право.

3. Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент, съдът за марките на Общността прилага процедурния правилник, приложим по отношение на същия вид искове относно национална марка в държавата членка, на територията на която се намира съдът“.

11. Правило 5 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент № 40/94[4] озаглавено „Подаване на заявката“, гласи:

„1. Службата отбелязва върху документите, от които е съставена заявката, датата на получаване и входящия номер на заявката. Тя е длъжна веднага да издаде на заявителя разписка, която трябва да включва поне входящия номер, изображение, описание или друго идентифициращо марката средство, естеството и броя на документите, както и датата на получаване на заявката.

[…]“.

B– *Национално право*

12. Член 6, параграф 2 от Закон 17/2001 от 7 декември 2001 г. за марките (Ley 17/2001, de 7 de diciembre, de Marcas, BOE № 294 от 8 декември 2001 г., стр. 45579, наричан по-нататък „Закон 17/2001 за марките“) определя по следния начин онова, което следва да се разбира под по-ранни марки:

„a) регистрирана марка, чиято дата на подаване или съответно дата на приоритета на заявката за регистрация е по-ранна от датата на заявката за регистрация, предмет на разглеждане, която попада в следните категории: i) испанските марки; ii) марките, които са предмет на международна регистрация и която има действие в Испания; iii) марките на Общността;

b) регистрирана марка на Общността, чийто притежател в съответствие с Регламента относно марката на Общността валидно претендира по-ранна регистрация по отношение на една от марките, посочени в буква a), i) и ii), дори когато последната е била обект на отказ от право или е с изтекъл срок;

c) заявката за регистрация на марка, посочена в буква a) и буква б), ако нейната регистрация бъде потвърдена;

d) нерегистрирана марка, която към датата на подаване на заявката за регистрация или съответно датата на приоритета на заявката, предмет на разглеждане, е „общоизвестна“ в Испания по смисъла на член 6, второ от Парижката конвенция“.

13. Член 11 от посочения закон, озаглавен „Подаване на заявката“, гласи:

„1. Заявката за регистрация на марка се подава пред компетентния орган на автономната област, в която се намира местожителството на заявителя или седалището на негово реално и действително промишлено или търговско предприятие. […]

[…]

6. Органът, компетентен да приеме заявката, отбелязва при нейното получаване номера на заявката, както и датата, часа и минутата на получаване по начин, определен в правилник“.

4 — ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189.

14. Член 12 от Закон 17/2001 за марките, в който се установяват условията, на които трябва да отговаря заявката, гласи следното:

„1. Заявката за регистрация на марка трябва да съдържа поне: искане за регистрация на марката; самоличността на заявителя; представянето на марката; списък на стоките или на услугите, за които се иска регистрацията.

[...]“

15. Член 13 от Закон 17/2001 за марките гласи:

„1. Датата на подаване на заявката е датата, на която определеният в член 11 компетентен орган получава документите, в които се съдържат посочените в член 12, параграф 1 данни.

2. Датата на подаване на заявките по пощата е моментът, в който пощенската служба получава документите, съдържащи посочените в член 12, параграф 1 данни, стига тези документи да са представени в отворен плик, с препоръчано писмо и с обратна разписка, адресирани до органа, компетентен да приеме заявката. Пощенската служба отбелязва деня, часа и минутата на подаване на заявката.

3. В хипотезата, при която един от посочените в предходните параграфи органи или едно от административните образувания е пропуснало да отбележи при получаване на заявката часа на подаването ѝ, за посочената заявка се определя последният час от съответния ден. Ако не е отбелязана минутата на подаване, се посочва последната минута на съответния час. Ако не е отбелязан нито часът, нито минутата на подаване на заявката, за последната се определя последния час и последната минута от съответния ден“.

III – Спорът в главното производство, преюдициалният въпрос и производството пред Съда

16. Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (наричано по-нататък „Génesis“) подава в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) по електронен път две заявки за регистрация на марки на Общността: словна марка „RIZO“, № 3 543 361, за класове 16, 28, 35 и 36 от Ницката спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г. (наричана по-нататък „Ницката класификация“), ревизирана и изменена, и словна марка „RIZO, EL ERIZO“, № 3543 386, за класове 16, 35 и 36 от посочената класификация.

17. Запитващата юрисдикция посочва, че с оглед представените ѝ доказателства подадените по електронен път заявки за тези две марки на Общността са изпратени[5] на СХВП съответно в 11,52 ч. и в 12,13 ч. сутринта на 12 декември 2003 г.

18. От акта за преюдициално запитване се установява също, че в 17,45 ч. на същия 12 декември 2003 г. дружеството Pool Angel Tomas SL иска от Oficina Española de Patentes y Marcas (наричана по-нататък „OEPM“) регистрацията в Испания на словната марка „RIZO'S“ под № 2 571 979-3 за клас 28 от Ницката класификация.

19. Génesis подава възражение срещу заявката за регистрация на посочената по-горе национална марка „RIZO'S“, като се позовава на правото си на приоритет на основание на марките на Общността „RIZO“, регистрирана под № 3 543 361, и „RIZO, EL ERIZO“, регистрирана под № 3 543 386.

5 — Но неполучени или регистрирани от СХВП.

20. С решение от 9 декември 2004 г. OEPM отхвърля възражението, като приема, че марките, на които е направено позоваване, не се ползват с приоритет по отношение на заявената марка и извършва регистрацията на марката „RIZO'S".

21. Génesis подава жалба по административен ред, с която иска OEPM да приеме за установен приоритета на притежаваните от него марки на Общността, като се основава на обстоятелството, че заявката за регистрация на тези марки на Общността е подадена по електронен път на 12 декември 2003 г., както и че за целта би трябвало да бъде взета предвид тази дата.

22. С решение от 29 юни 2005 г. OEPM отхвърля тази жалба, като посочва, че заявките за притежаваните от жалбоподателя марки на Общността са подадени на по-късна дата от тази, на която е подадена заявката за регистрация на испанската марка „RIZO'S", тъй като на основание член 27 от Регламент № 40/94 за дата на подаване на заявките за регистрация на марки на Общността е определена едва датата 7 януари 2004 г.

23. С решение от 7 февруари 2008 г. сезираният с жалба от Génesis срещу това последно решение втори състав на отделението за административни спорове на Tribunal Superior de Justicia de Madrid потвърждава, че предоставянето на заявената испанска марка „RIZO'S" е правомерно. Тази юрисдикция смята, че датата на подаване на посочените в подкрепа на възражението марки на Общността е датата на действителното представяне на документите, а не 12 декември 2003 г., когато заявката е подадена по електронен път.

24. В жалбата си срещу съдебното решение от 7 февруари 2007 г. Génesis оспорва, на първо място, тълкуването на Tribunal Superior de Justicia de Madrid относно датата на подаване на заявката за регистрация на марките на Общността и посочва, че при правилно тълкуване на членове 26 и 27 от Регламент № 40/94 за дата на подаване на заявките следва да се приеме датата, на която те са изпратени на СХВП и са получени от последната, а именно 12 декември 2003 г. На второ място, Génesis смята, че като не е приел приоритета на марките на Общността „RIZO", регистрирана под № 3 543 361, и „RIZO, EL ERIZO", регистрирана под № 3 543 386, Tribunal Superior de Justicia de Madrid нарушил член 6, параграф 2 от Закон 17/2001 за марките, в който в букви а) и с) се предвижда, че с приоритет се ползват заявките за марки на Общността, чиято дата на подаване е по-ранна от датата на подадените пред OEPM заявки за регистрация.

25. Tribunal Supremo посочва, че като предвижда датата на подаване на заявката за марка на Общността да бъде тази, на която тази заявка е подадена в СХВП или пред посочените в тази разпоредба органи, член 27 от Регламент № 40/94 не установява какъвто и да е друг ред за представяне, когато подаването на заявките става в един и същ ден. Според използвания в Испания критерий за определяне на приоритета на марките, когато има съвпадане на деня на подаване на заявките обаче, предпочитание се дава в зависимост от часа и минутата на подаването пред OEPM.

26. При тези обстоятелства Tribunal Supremo решава да спре производството по делото и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Възможно ли е член 27 от Регламент [№ 40/94] да се тълкува по такъв начин, че да може да се вземат предвид не само датата, но и часът и минутата на подаване на заявката за регистрация на марка пред СХВП (при условие че такива данни са отразени), за да се установи времевият приоритет по отношение на подадена на същата дата заявка за национална марка, когато съгласно националната правна уредба, уреждаща регистрацията на тази национална марка, е от значение часът на подаване?".

27. Този акт за преюдициално запитване е заведен в секретариата на Съда на 16 април 2010 г. Писмени становища представят Génesis, испанското, италианското и гръцкото правителство, както и Европейската комисия.

IV – По преюдициалния въпрос

A – *Общи бележки относно системата на марките*

28. В самото начало бих искал да отбележа характеристиките на системата на марките, а именно, от една страна, присъщото ѝ международно измерение, и от друга страна, задължително ограниченият ѝ териториален обхват. Освен това следва да се има предвид, че съществуват различни системи за защита на марките, сред които е и тази на Съюза[6].

29. Характерните особености на марката вече се разкриват по време на работата във връзка със сключването на Парижката конвенция[7]. Що се отнася до определянето на приложимия по отношение на закрилата на индустриалната собственост режим, първото предложение, състоящо се в приемането на еднообразно наднационално законодателство е отхвърлено като утопично и нереалистично. Второто предложение, насочено към приемането на стълкновителни норми, по силата на които би следвало да се прилага правото на страната по произхода на изобретението или по регистрация на марката, се приема за несправедливо. Поради това в съответствие с член 2 от Конвенцията нейните автори избират третото предложение за принципа на национално третиране[8]. Съгласно принципа на териториалност (lex loci protectionis) правното действие на дадена марка е ограничено в рамките на територията на държавата, в която тя е защитена[9].

30. В правото на Съюза правото относно марките е съществен елемент в системата на ефективна конкуренция. В тази система, за да си създаде клиентела чрез качеството на своите стоки или услуги, всяко предприятие трябва да може да регистрира като марки знаци, които позволяват на потребителя да различи, без да е възможно объркване на тези стоки или услуги с онези, които имат друг произход[10].

31. Хармонизирането на законодателствата в областта на правото на марките се основава на две групи текстове, прилагани успоредно, но все пак свързани в много отношения. Става въпрос, от една страна, за системата на марката на Общността, тоест правото на индустриална собственост, предвидено в Регламент № 40/94, който установява единно право на марките, приложимо на цялата територия на Съюза. От друга страна, чрез Директива 89/104 законодателят на Съюза полага усилия за сближаване на националните законодателства, без обаче да се откаже от прилагането на принципа на териториалност, тоест връзката между правното действие на дадена марка и територията на въпросната държава членка.

32. Следва да се посочи обаче, че съгласно пето съображение от Регламент № 40/94 правото на Общността относно марките все пак не заменя правото на държавите членки относно марките. Националните марки продължават да съществуват, тъй като се смята, че те са необходими за предприятията, които не желаят да изберат защита на тяхната марка на равнище на Съюза[11].

6 — *Müller*, B.K. Multinational Trademark Registration Systems, Bern 2002.

7 — Следва да се отбележи, че съгласно дванадесето съображение от Първа директива на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (89/104/ЕИО) (ОВ L 40, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92), всички държави — членки на Общността, са обвързани от Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, [така] че разпоредбите на настоящата директива трябва изцяло да съответстват на тези на Парижката конвенция.

8 — *Beier*, F-K. One Hundred Years of International Cooperation — The Role of the Paris Convention in the Past, Present and Future — International Review of Industrial Property and Copyright Law, vol. 15, nº 1-6/1984, p. 1.

9 — *Sabatier*, M. Pratique de la marque internationale. Institut de Recherche en Propriété intellectuelle Henri-Desboi, 2007, nº 8. Вж. в това отношение заключението на генералния адвокат Trstenjak по дело Budejovicky Budvar, висящо пред Съда (C-482/09, точка 50 и сл.).

10 — Вж. в този смисъл Решение от 4 октомври 2001 г. по дело Merz & Krell (C-517/99, Recueil, стр. I-6959, точки 21 и 22), Решение от 12 ноември 2002 г. по дело Arsenal Football Club (C-206/01, Recueil, стр. I-10273, точки 47 и 48), Решение от 17 март 2005 г. по дело Gillette Company и Gillette Group Finland (C-228/03, Recueil, стр. I-2337, точка 25), Решение от 26 април 2007 г. по дело Alcon/СХВП, C-412/05 P (Сборник, стр. I-3569, точки 53 и 54), както и Решение от 14 септември 2010 г. по дело Lego Juris/СХВП (C-48/09 P, Сборник, стр. I-8403, точка 38).

11 — *Bonet*, G. La marque communautaire — Revue trimestrielle de droit européen, nº 1 (1995), p. 59.

33. Следователно марката на Общността допълва националните системи за защита. Както се посочва в първо и трето съображение от Директива 89/104, последната има за цел частично хармонизиране, което се ограничава до националните разпоредби, които най-пряко засягат функционирането на вътрешния пазар [12].

34. Ето защо характерно за защитата на марките в рамките на Съюза е съвместното съществуване на няколко режима на защита, което може да доведе до увеличаване на броя заявки за регистрация на марки и, както ще видим, в изключителни случаи до съществуването на валидни конкуриращи се регистрации.

Б– *Относно регистрацията и датата на подаване на заявката за марка в правото на Съюза*

35. Що се отнася до регистрацията на марката на Общността, разпоредбите на Регламент № 40/94 свързват подаването на заявка за посочената марка с възникването на последици в различни отношения.

36. На първо място, в съответствие с член 46 от Регламент № 40/94 десетгодишният период на защита на марката започва да тече, считано от датата на подаване на заявката. На второ място, както следва от член 8, параграф 2, букви а) и б) от Регламент № 40/94, датата на подаване на заявката, така както тя е определена в член 27 от същия регламент, определя приоритета на дадена марка по отношение на друга марка [13]. На трето място, датата на подаване на заявката има значение за преценката на отличителния характер на дадена марка, който може да бъде придобит чрез използване, предхождащо подаването на заявката по смисъла на член 7, параграф 3 от Регламент № 40/94. Накрая моментът на подаване на заявката за регистрация е от значение при преценката дали заявителят е недобросъвестен по смисъла на член 51, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 при определянето на абсолютните основания за недействителност на марката [14].

37. От това следва, че точното определяне на датата на подаване на заявката представлява съставна част от системата на марката на Общността. Доколкото настоящото преюдициално запитване има за цел да установи смисъла и обхвата на член 27 от Регламент № 40/94 най-напред следва да се определи естеството на понятието „дата на подаване“ по смисъла на тази разпоредба.

38. В самото начало следва да се отбележи, че Парижката конвенция не съдържа материалноправни норми, уреждащи условията за подаване на заявката, а обратно в член 4A, параграф 2 от същата се предвижда, че редовността на подадените заявки се определя от националното законодателството на всяка от страните на Съюза или от сключените между тях двустранни или многостранни договори. Всъщност, макар в посочената конвенция да се уточнява, че между договарящите държави се създава Съюз за закрила на индустриалната собственост, същата конвенция съдържа множество разпоредби, които задължават или разрешават на тези държави да създават правни норми в областта на индустриалната собственост [15].

12 — Като пример за такова ограничение вж. заключението на генералния адвокат Cruz Villalón по дело Anheuser-Busch/Budějovický Budvar, все още висящо пред Съда (C-96/09 P, точка 79). Освен това Съдът вече е приел, че частичното хармонизиране не изключва възможността хармонизирането, което се отнася по-специално до националните разпоредби, имащи най-пряко отражение върху функционирането на вътрешния пазар, да бъде завършено. Вж. Решение от 16 юли 1998 г. по дело Silhouette International Schmied (C-355/96, Recueil, стр. I-4799, точка 23) и Решение от 11 март 2003 г. по дело Ansul (C-40/01, Recueil, стр. I-2439, точка 27).

13 — Следователно датата на депозиране има значение при определянето на „по-ранната марка“ по смисъла на член 8 от Регламент № 40/94, както и на марките, за които заявките са депозирани на дата, предхождаща датата на заявката за регистрация на марка (в съответствие с член 4, параграф 2, буква а), подточка i) от Директива № 89/104).

14 — Вж. в това отношение Решение от 11 юни 2009 г. по дело Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, Сборник, стр. I-4893).

15 — *Bodenhausen*, G.H.C. Guide d'application de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle, BIRPI, 1969, p. 11.

39. За сметка на това Регламент № 40/94 съдържа специална разпоредба, уреждаща условията за подаване на заявка за марка на Общността. Всъщност съгласно член 27 от посочения регламент датата на подаване на заявката за марка на Общността е датата, на която заявителят е подал в СХВП, или ако заявката е била подадена в централната служба за индустриална собственост на държава членка или в службата по марките на Бенелюкс, в съответната служба, документи, които съдържат информацията, посочена в член 26, параграф 1, при условие че бъде платена таксата за подаване на заявката в срок от един месец, считано от представянето на горепосочените документи [16].

40. Ето защо от член 27 от Регламент № 40/94 следва, че посочената разпоредба не съдържа никакво изрично препращане към правото на държавите членки.

41. В това отношение съгласно постоянната съдебна практика както от изискването за еднообразно прилагане на общностното право, така и от принципа за равенство следва, че разпоредба от правото на Съюза, чийто текст не съдържа изрично препращане към правото на държавите членки с оглед на определяне на нейния смисъл и обхват, трябва по принцип да получи самостоятелно и еднакво тълкуване в целия Европейски съюз, което трябва да бъде направено, като се отчитат контекстът на разпоредбата и целта на разглежданата правна уредба [17].

42. При регистрацията на марка на Общността по-ранните регистрации на национални марки следва да се вземат предвид като факти с правно значение, с които правната уредба на Съюза свързва определени правни последици.

43. От това следва, че СХВП не е длъжна да се съобразява с изискванията и преценката на компетентния по отношение на марките орган в държавата на произход, нито е задължена да регистрира заявената марка поради съществуването на решение за регистрация на националните служби за патенти и марки [18].

44. Поради това смятам, че определянето на „датата на подаване“ на заявката за марка на Общността е въпрос, който се урежда изключително от правото на Съюза, като последното държи сметка в това отношение за съответните международни конвенции. Доколкото в Регламент № 40/94 не се съдържа легална дефиниция на израза „дата на подаване“ неговият обхват и смисъл следва да се потърси в посочения регламент.

B– *Относно датата на подаване на заявката в рамките на спора в главното производство*

45. Преди да започна анализа на ключовото за настоящото производство понятие, при прочита на акта за преюдициално запитване се налага да обърна внимание върху неяснотата, която изглежда съществува във връзка с фактическо обстоятелство, заемащо основно място в спора в главното производство, а именно определянето на деня на подаване на разглежданите заявки за регистрация на марки [19].

16 — Следва да се посочи, че принципът на единното международно подаване на заявка, който обаче се основава на регистрация на марката в страната по произход, е въведен с Мадридската спогодба за международна регистрация на марки от 14 април 1891 г. и с Протокола от Мадрид от 27 юни 1989 г. Вж. *Sabatier*, M. Pratique de la marque internationale. 5—7.

17 — Вж. ex multis Решение от 6 февруари 2003 г. по дело SENA, C-245/00, Recueil, стр. I-1251, точка 23) и Решение от 21 октомври 2010 г. по дело Padawan (C-467/08, Сборник, стр. I-10055, точка 32).

18 — Вж. в този смисъл Решение от 25 октомври 2007 г. по дело Develey/СХВП, (C-238/06 P, точки 71—73) и Решение от 17 декември 2010 г. по дело Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli/СХВП (Форма на шоколадов заек) (T-395/08).

19 — Актът за преюдициално запитване не дава окончателен отговор във връзка с това фактическо обстоятелство и в представеното от Génesis становище няма пълна яснота по този въпрос. В писменото си становище само Европейската комисия представя приложенията, които са в полза на тезата, че датата на депозиране е 12 декември 2003 г.

46. Всъщност от акта за преюдициално запитване е видно, че двете заявки за словни марки на Общността „RIZO“ и „RIZO, EL RIZO“ са подадени пред СХВП по електронен път на 12 декември 2003 г. Запитващата юрисдикция обаче иска да установи дали тази дата на изпращане по електронен път трябва да се разглежда като достоверната дата на подаване на марката на Общността.

47. От акта за преюдициално запитване е видно, че подадената от Génesis жалба срещу спорното решение на OEPM е отхвърлена с решение на Tribunal Superior de Justicia de Madrid главно поради съображението, че датата на подаване на заявките за марките на Общността, на които се прави позоваване в подкрепа на възражението, била 7 февруари 2004 г., тоест датата на действително представяне на документите, а не 12 декември 2003 г., когато заявката е изпратена по електронен път.

48. В това отношение следва да се посочи, че СХВП предоставя на разположение на потребителите услуга за електронно подаване („e-filing“), която им дава възможност да представят заявките си за марка на Общността чрез интернет. Тази услуга предлага множество предимства, сред които гаранцията за датата на подаване по смисъла на член 27 от Регламент № 40/94.

49. Предвид текста на тази разпоредба следва да се приеме, че като дата на подаване по смисъла на член 27 от посочения регламент трябва да се разглежда датата на подаване на заявката по електронен път, заедно с всички изискуеми съгласно Регламент № 40/94 документи, за която в едномесечен срок е заплатена таксата. Всъщност СХВП е предоставило на заинтересованите лица необходимите технически средства, за да приложат изискваните документи[20].

50. За сметка на това в хипотезата на обикновено подаване на заявка за регистрация по електронен път, при което няма едновременно подаване на изискваните документи, датата на подаване по смисъла на член 27 от Регламент № 40/94 ще бъде тази, на която цялата изисквана документация ще бъде действително подадена в СХВП. Следователно става въпрос за по-късна дата от тази на подаването на посочената заявка по електронен път.

51. Поради това с оглед прилагането на израза „дата на подаване“ по смисъла на член 27 от Регламент № 40/94 запитващата юрисдикция трябва да провери коя е датата, на която реално са подадени всички изисквани от Génesis документи с оглед на неговите заявки за регистрация, а впоследствие и на плащането на таксата.

52. Едва след разглеждането на този въпрос е уместно да се разгледат по-точните времеви аспекти, които посочва запитващата юрисдикция.

Г– *Относно възможността за вземане предвид на часа и минутата при прилагане на понятието „дата на подаване“ по смисъла на Регламент № 40/94*

53. С въпроса си запитващата юрисдикция иска да установи по същество дали с оглед прилагането на член 27 от Регламент № 40/94 е възможно да се вземат предвид часът и минутата на подаване на заявката за регистрация, при положение че тези данни могат да помогнат за определянето на евентуален приоритет по отношение на национална марка, за която е поискана регистрация същия ден. Всъщност при такова съвпадане на датите на подаване испанското право определя приоритета на марките в зависимост от часа и минутата на подаване.

20 — Вж. http://oami.europa.eu/help/html/help_fr.html. Изглежда, че СХВП не регистрира официално часа и минутата на подаване на заявката за марката. Поради това направените от запитващата юрисдикция уточнения по този въпрос не се основават на записаните от СХВП данни. Всъщност нито в Бюлетина на марките на Общността (http://oami.europa.eu/bulletin/ctm/ctm_bulletin_en.htm), нито в базата данни на СХВП (CTM онлайн) не се посочва часът или минутата на подаване на заявката.

54. Ето защо този въпрос се отнася до принципа за приоритет, съгласно който по-ранно право позволява да се направи възражение по отношение на всички последващи знаци, които са в конфликт с него [21]. В този смисъл целта на започнатото от Génesis на основание на националното право производство по възражение е да се установи, че двете притежавани от него марки на Общността са „по-ранни марки“ по смисъла на националното законодателство, което възпроизвежда посоченото в Регламент № 40/94 определение за предходност [22].

55. В анализа относно обхвата на понятието „дата на подаване“, предложен от страните, представили становища в рамките на настоящото производство, има съществено разминаване. Подобно на испанското и италианското правителство и Комисията смятам, че часът и минутата на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността са без значение с оглед прилагането на член 27 от Регламент № 40/94. Всъщност ми се струва, че „датата на подаване“ се отнася единствено до „гражданския ден“. Според мен последното понятие съответства на календарен ден, който започва в полунощ и завършва в полунощ, носи номера на месеца и на годината в съответствие с Грегорианския календар, както и на съответен ден в другите системи за измерване на времето [23]. Поради това гражданският ден може да бъде един и същ независимо от отклоненията в реалното време, които се дължат на часовите пояси [24].

56. Според мен няколко обстоятелства са доводи в подкрепа на това тълкуване.

57. На първо място, бих искал да отбележа, че системата на Парижката конвенция, по която всички държави членки са страни, възприема като основна мерна единица датата, разглеждана като един-единствен ден или граждански ден. Всъщност редовността на подаването се преценява само с оглед на този елемент. Приема се, че съответното подаване е извършено от момента, в който в съответствие с националното законодателство на страната, в която е направено, е представена заявка при спазване на изискванията за форма, дори тази заявка да е непълна или неправилна с оглед на изискванията за форма, тя е достатъчна, за да се установи датата на подаването [25].

58. В това отношение следва да се отбележи, че въвеждането на тази основна мерна единица е тясно свързано с така наречения „съюзен приоритет“, приет от Парижката конвенция, според която този, който подаде в друга страна заявка за марка в срок от шест месеца от подаване на заявката за марка в неговата страна по произход, се ползва в другата страна от получената в

21 — Съгласно член 6 от Закон № 17/2001 за марките знаци не могат да бъдат регистрирани, ако са идентични на по-ранна марка или ако съществува вероятност от объркване. Вж. член 4, параграф 1 и член 5, параграф 1 от Директива 84/104.

22 — Вж. член 8, параграф 2 от Регламент № 40/94.

23 — Вж. в това отношение член 4, параграф 2 от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 година за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (ОВ L 124, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 16), от който следва, че влизането в сила, пораждането на действие или прилагането на актовете на Съвета или на Комисията — или на разпоредби на тези актове — фиксирани на определена дата възниква в началото на първия час на деня с тази дата. Вж. Решение на Общия съд от 20 юни 2001 г. по дело Ruf и Stier/СХВП (Изображение „DAKOTA“) (T-146/00, Recueil, стр. II-1797, точки 23, 27 и 55).

24 — Както това се вижда от празнуването на Нова година по света.

25 — Съгласно член 4, точка A, параграф 3 от Парижката конвенция под правилно национално подаване се разбира всяко подаване, което е достатъчно, за да се установи датата, на която е подадена заявката в съответната страна. Вж. *Bodenhausen*, G.H.C. Guide d'application de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle, op.cit., p. 42.

страната по произход дата на първоначална защита [26]. Всъщност съгласно член 4 C, параграф 2 от посочената конвенция шестмесечният срок започва да тече от датата на подаване на първата заявка; денят на подаването не се включва в срока. Следователно часът и минутата на подаване на заявката нямат никакво значение за изчисляването на срока на приоритета [27].

59. Регламент № 40/94 съдържа собствени правила, които като следват системата на конвенцията установяват в член 29 право на приоритет, което обхваща заявките за регистрация, подадени в една от държавите — страни по Конвенцията, или в една от държавите — страни по Споразумението за създаване на Световната търговска организация [28]. Поради действието на правото на приоритет се приема, че свързаните с марката на Общността права възникват от датата на приоритета, тоест в деня на подаване на заявката за регистрация на национална марка [29].

60. Поради това смятам, че посочената в член 27 от Регламент № 40/94 дата на подаване не може бъде уточнена в по-голяма степен. Това изглежда още по-невъзможно, като се има предвид, че на това понятие от самото начало е придадена точна функция при прилагането на посочения по-горе принцип на приоритет не само на равнище на Съюза, но и за целите на прилагането на международните норми относно правните последици от регистрацията на марките. В това отношение следва да се напомни, че по-ранната марка може да бъде защитена и чрез международна регистрация [30].

61. Наистина от съдържащите се на интернет сайта на СХВП указания се установява, че датата на подаване е датата, на която посочените в член 26 документи са подадени в СХВП, централноевропейско време (GMT +1) [31]. Според мен обаче посоченото в тези указания време служи за определяне на датата на подаване в СХВП, а не за предоставяне на времеви приоритет, основан на часа и минутата на подаване на заявката.

62. Това становище се потвърждава и от буквалното тълкуване на текста на член 27 от Регламент № 40/94, който се ограничава с посочване само на „датата“. Освен това от правило 5 от Регламент № 2868/95 е видно, че СХВП отбелязва върху документите, от които е съставена заявката, само датата на получаване и входящия номер на заявката. Тя веднага издава на заявителя разписка, която трябва да включва поне входящия номер, както и датата на получаване на заявката.

26 — Член 4 от Парижката конвенция предвижда шестмесечен срок, през който заявителят на дадена марка в една от страните от Съюза може да поиска регистрацията на същата мярка в другите страни на Съюза без последващата заявка или последващите заявки да бъдат засегнати от евентуални заявки със същия предмет, подадени от трети лица. В този смисъл правото на приоритет предоставя на заявителя на марка ограничен във времето имунитет по отношение на заявките за същата марка, които трети лица биха могли да подадат в рамките на срока на приоритет. Вж. Решение на Общия съд от 15 ноември 2001 г. по дело Signal Communications/СХВП (TELEYE) (T-128/99, Recueil, стр. II-3273, точки 36—40).

27 — Що се отнася до изчисляването на срока на приоритет, същият начин на изчисляване се прилага на международно равнище за патентите (денят на подаване на по-ранната заявка не се включва в този срок. Вж. правило 2.4 от Регламента за прилагане: http://www.wipo.int/pct/fr/texts/rules/r2.htm#_2_4).

28 — Правото на приоритет възниква в резултат на подадената в една от посочените по-горе държави заявка за марка и представлява самостоятелно право, доколкото продължава да съществува независимо от резултата от тази заявка. Когато заедно със заявката за марка на Общността се претендира приоритет, посоченото право се превръща в основна част от тази заявка, тъй като то определя една от основните ѝ характеристики, а именно това, че датата на подаване е датата, на която е била подадена по-ранната заявка, за да се определи поредността на правата. Вж. Решение по дело Signal Communications/СХВП (посочено по-горе, бележка под линия 27).

29 — Ако необходимите условия са изпълнени, марката на Общността поражда действие ex tunc от деня на подаване на заявката за претендираната мярка. *Bonet*, G. La marque communautaire, op.cit.

30 — Вж. член 8, параграф 2, буква a), подточка iii) от Регламент № 40/94, както и член 8, параграф 2, буква a), подточка iv) от Регламент (ЕО) № 207/2009, които се отнасят до марките, предмет на международна регистрация и имащи действие в Общността.

31 — http://oami.europa.eu/ows/rw/pages/QPLUS/forms/electronic/fileApplicationCTM.fr.do

63. На второ място, тълкуване, при което не се вземат предвид часът и минутата на подаване на заявката, се потвърждава и от целта и естеството на законодателството на Съюза. Както вече беше посочено в точки 30—34 и 39—43 от настоящото заключение целта на Регламент № 40/94 не е да сближи правото на държавите членки, а да създаде единно право на индустриална собственост, валидно за целия Съюз. Освен това предвид самостоятелния характер на съдържащите се в Регламент № 40/94 понятия от правото на Съюза, възприетите в националното право правни разрешения не могат да бъдат взети предвид при тълкуването на режима на марката на Общността. Накрая, както правилно отбелязва Комисията, такъв подход се потвърждава от прочита на член 14 във връзка с член 97 от посочения регламент, тъй като от тези текстове се установява, че приложимостта на националното право е ограничена до въпроси, които не попадат в приложното поле на Регламент № 40/94.

64. На трето място, следва да се обърне внимание на относимостта на член 32 от Регламент № 40/94, от който следва, че подаването на заявка за марка на Общността има значение на подаване на заявка за регистрация на национална марка в държавите членки, ако е необходимо да се определи правото, с което се свързва подаването на заявката за марка на Общността. Този член се отнася само до датата на подаване на заявката.

65. Както посочва испанското правителство, член 32 от Регламент № 40/94 не изменя общностното понятие за дата на подаване, нито предполага субсидиарно прилагане на националното право, а само признава на подадените в СХВП заявки за марки на Общността същата юридическа стойност като тази на заявките, подадени пред националните служби. Ако Съдът възприеме разширително тълкуване на тази разпоредба въпреки текста на член 27 от Регламент № 40/94, това би довело до положение, при което всички заявители на марки ще бъдат задължени да ги регистрират в СХВП, за да се гарантира тяхното право на приоритет не само по отношение на други национални марки, но и на други марки на Общността, което би противоречало на принципа, според който марката на Общността не замества националните марки.

66. На последно място, особено важно е да се отбележи съществуването на множество практически трудности, които са свързани с прилагането на приоритета в реално време вместо прилагането на понятието за граждански ден в рамките на системата на марката на Общността.

67. Най-напред ми се струва, че съществуването на различни часови пояси в целия Съюз към настоящия момент прави невъзможно определянето на приоритета на марката на Общността в реално време. Всъщност територията на Европа се простира върху четири часови пояса [32].

68. Предвид това разнообразие вземането предвид на часа и минутата на подаване на заявка за марка би предполагало да се определи времева стълкновителна норма между няколко национални системи. Не може да се изключи възможността приоритетът в реално време да доведе и до известно объркване, като се има предвид многообразието на средствата за комуникация, както и разликите в тяхното качество в няколко държави членки [33]. За да се сложи край на това объркване, би следвало не само да се записват часът и минутата на подаване на заявката, но и да се гарантира, че информационните системи, с които разполагат националните органи, следват точно атомното или универсалното време [34].

32 — Вж. Препоръка № 1432 (1999) на Съвета на Европа относно спазването на системата на европейските часови пояси, която е достъпна на адрес http://assembly.coe.int/Documents/AdoptedText/ta99/frec1432.htm#1. За сравнение на посочените часови пояси вж.: http://europa.eu/travel/time/index_fr.htm#tzone.

33 — В това отношение е достатъчно да се цитира актът за преюдициално запитване, от който се установява, че заявките са подадени съответно в 11,52 ч. и в 12,13 ч., докато в спорното решение на ОЕРМ се уточнява, че заявките са подадени в 11,31 ч..

34 — Законоустановеното часово време, което към настоящия момент се определя според времето, измерено с атомните часовници, се нарича координирано универсално часово време (TUC). Денят според TUC е с около 0,9 секунди по-дълъг от средния ден.

69. По този начин проблемът, свързан с датата на подаване, би се преобразувал излишно в спор относно номиналните и дори реалните единици. Така например 1 януари 00,30 ч. във Финландия съответства в реално време на 31 декември 23,30 ч. в преобладаващия брой държави членки.

70. Наистина възможността за електронна регистрация се прилага в няколко държави членки [35] . Все пак ми се струва, че трябва да се прави разлика между възможността за подаване на електронната заявка и установяването на система за приоритет в реално време. Всъщност предоставянето от СХВП или от някои държави членки на възможност за подаване на заявката по електронен път, за да се модернизира и улесни достъпът до защита на индустриалната собственост, не предполага непременно вземането предвид на часа и минутата на подаване на заявката за регистрация с оглед установяване на поредността на марката [36].

71. Поради това смятам, че вземането предвид на часа и минутата за целите на определянето на поредността на дадена марка по смисъла на член 27 от Регламент № 40/94 би било възможно само след установяването на единна система на административните процедури за електронна регистрация както на марките на Общността, така и на националните марки в целия Съюз. Това би включвало и прилагането на системата на универсалното време, а именно пълното хармонизиране на системите на законно установеното време в европейските държави. Несъмнено въвеждането на такава система би трябвало ясно да се предвиди в правната уредба на Съюза, както и в националното право на държавите членки [37] и не може да бъде изведено от съдебната практика.

72. В това отношение следва също да се обърне внимание, че текстът на член 27 от Регламент № 207/2009, който се отнася до датата на подаване, е идентичен на текста на съответния член от Регламент № 40/94, който е предмет на разглеждане в настоящия преюдициален въпрос. От това следва, че законодателят на Съюза все още не е внесъл уточнение, що се отнася до часа и минутата на подаване на заявката.

35 — Според неизчерпателното ми проучване следните държави предвиждат такава възможност: Кралство Белгия, Кралство Нидерландия, Великото херцогство Люксембург, Чешка република, Кралство Дания, Република Финландия, Френската република, Португалската република, Кралство Испания, Кралство Швеция и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия. Вж. http://www.wipo.int/directory/en/urls.jsp.

36 — Например напълно възможно е като се има предвид ограниченото работно време на гишетата на службите за национални марки подаване на заявка по електронен път, направено в 23 ч. да доведе до регистриране на заявката на следващия ден, дори и същия ден, но не и до регистрация в реално време за целите на определяне на приоритета по отношение на друга марка на Общността или национална марка. Както беше посочено в бележка под линия 20, СХВП изглежда не регистрира официално часа и минутата на подаване на заявката за марка.

37 — Резултатът от положените усилия в областта на унифициране на часовото време се изразяват по-специално в Директива 2000/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 януари 2001 година относно разпоредби за лятното часово време (ОВ L 31, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 33), която предвижда, че настройването на часовниците с 60 минути напред в сравнение с останалата част от годината се изчислява във всяка държава членка в 1,00 ч. по Гринуич в последната неделя от месец март. Следва да се посочи също, че в рамките на Мадридската спогодба и Протокола от Мадрид се прилагат специални правила относно момента на подаване на заявката (правило 4 от Регламента за изпълнение, общ за Мадридското споразумение относно международната регистрация на марките и за протокола във връзка с това споразумение, озаглавено „изчисляване на сроковете“, може да бъде намерено на адрес http://www.wipo.int/madrid/fr/legal_texts/common_regulations.htm#rule_4). В момента на подаването определянето на точния час не е включено в официалните отбелязвания, които се правят върху заявката. За сметка на това в съответствие с инструкция 11 относно електронните съобщения (Административни инструкции за прилагането на Мадридското споразумение във връзка с международната регистрация на марките и протокола към него), което може да бъде намерено на адрес: http://www.wipo.int/madrid/fr/legal_texts/admin_instructions.htm#P81_4630, когато поради часова разлика датата, на която е започнало изпращането, се различава от тази на получаването, Международното бюро приема за дата на получаване по-ранната дата. Вж. *Sabatier*, M. Pratique de la marque internationale, op. cit., p. 26.

73. В допълнение бих искал да отбележа още, че Регламент (ЕО) № 6/2002 [38] също не предвижда отбелязване на часа и минутата във връзка с датата на подаване на заявката за регистрация на промишлен дизайн на Общността. Освен това съгласно посочения регламент заявителят на регистриран промишлен дизайн на Общността при определени условия се ползва с право на приоритет. В резултат на това право се приема, че датата на приоритет съответства на датата на подаване на заявката за регистрация на промишлен дизайн на Общността [39].

74. Предвид изложените по-горе съображения, ако трябва да се приеме, от една страна, че разглежданите заявки за регистрация на марки са подадени в един и същ ден, и от друга страна, че възможността часът и минутата да се вземат предвид трябва да се изключи, от това следва, че въпросните две марки по принцип биха могли да бъдат регистрирани. Поради това се поставя въпросът за съвместното съществуване на националната марка с марката на Общността.

Д– *Относно съвместното съществуване на марките на пазара*

75. Съвместното съществуване на две конкуриращи се регистрации на идентични марки е познато и понякога неизбежно явление в Съюза. Безспорно става въпрос за несъвършено положение, което е последица от многонационалния и многообразен характер на системите за защита на марката, както и от многообразието на предприятията, притежаващи на марки.

76. Следва да се отбележи, че посоченото съвместно съществуване може да бъде от значение за изхода на производство по възражение или във връзка с искане за обявяване на недействителността на марка. Този изход се различава в зависимост от това дали става въпрос за съвместното съществуване на конфликтни марки или на по-ранната марка и марки, които са собственост не на притежателя на марката на Общността, а на трети лица. Така съвместното съществуване може да се понесе от притежателя на по-ранното право или да бъде договорено между страните чрез споразумение [40].

77. Няма съмнение, че за да се справят с това положение, двамата притежатели на марки могат да постигнат споразумение за съвместно съществуване, за да предотвратят всякакъв евентуален конфликт [41]. От друга страна, националното право на различните държави предлага конкретни разрешения като принципа на „честното едновременно използване“ („honest concurrent use“), чиято законосъобразност изглежда спорна от гледна точка на правото на Съюза [42].

78. Както посочва Комисията в становището си, съвместното съществуване е познато още от въвеждането на марката на Общността, тъй като СХВП регистрира с дата 1 април 1996 г., датата на която е открит регистърът на марките на Общността, всички марки, чиято регистрация е поискана преди тази дата [43].

38 — Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70).

39 — По силата на правило 2 (точка 2.4., буква а) от Регламента за изпълнение на Договора за патентно коопериране (ДПК), текст достъпен на адрес: http://www.wipo.int/pct/fr/texts/rules/r2.htm#_2_4), денят на подаване на по-раната заявка не се включва в срока на приоритет. Освен това особени правила са предвидени в случай на изтичане на срока в неработен или празничен ден (вж. правило 80, точка 80.5, достъпно на адрес: http://www.wipo.int/pct/fr/texts/rules/r80.htm#_80_5).

40 — *Folliard-Monguiral*. Conditions et effets de la coexistence de marques en droit communautaire. Propriété industrielle n°9, septembre 2006, étude 24.

41 — *Elsmore*, M. J. Trade Mark Coexistence Agreements: What is all the (lack of) fuss about ?, SCRIPT-ed, vol 5, n°1, avril 2008. Такова споразумение невинаги е от значение за оглед преценката на вероятността от объркване, вж. Решение на Общия съд от 6 ноември 2007 г. по дело Omega/СХВП–Omega Engineering (Ω OMEGA) (T-90/05, Сборник, точка 49).

42 — Вж. заключението на генералния адвокат Trstenjak по посоченото по-горе дело Budějovický Budvar C-482/09, в което тя приканва Съда да приеме, че член 4, параграф 1, буква а) от Директива 89/104 не допуска едновременното, добросъвестно и продължителното използване на две идентични марки, обозначаващи идентични стоки на двама различни притежатели.

43 — Вж. Решение на Общия съд от 19 октомври 2006 г. по дело Bitburger Brauerei/СХВП-Anheuser-Busch (BUD) (T-350/04-T-352/04, Recueil, стр. II-4255).

79. Във всеки случай възможността за регистрация на идентични марки за същите стоки или услуги, имащи същата дата на приоритет, винаги е съществувала в системите, основани на Парижката конвенция. Следователно, макар да не е особено желателно, съвместното съществуване е неразделна част от понятието за марка.

V – Заключение

Предвид всички изложени по-горе съображения предлагам на Съда да отговори на поставения от Tribunal Supremo преюдициален въпрос по следния начин:

„При сегашното състояние на правото на Съюза член 27 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността изключва възможността освен деня на подаване на заявката за марка на Общността да се вземат предвид също часът и минутата на посоченото подаване“.